

FARSKÝ LIST

21. október - 27. október 2024, číslo 571

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

Zoznámme sa so 14 ľuďmi, ktorí budú tento víkend kanonizovaní za svätých

Vatikán 18. októbra (TK KBS) Medzi 14 ľuďmi, ktorí sa v nedeľu stanú najnovšími svätými Katolíckej cirkvi, je kňaz, ktorého príhovor viedol k zázračnému uzdraveniu muža napadnutého jaguárom, žena, ktorá presvedčila pápeža, aby vyzval na celosvetovú novému k Duchu Svätému, a 11 mužov zabitých v Sýrii za to, že odmietli zaprieť svoju vieru a prejsť na islam.

Hoci nie sú to bežne známe mená, týchto 14 budúcich svätých každý z nich príkladne zjavoval hrdinské čnosti a svedčil o svätosti vo svojich jedinečných povolaniach, vrátane dvoch ženatých mužov – otca ôsmich a otca piatich detí – a troch zakladateľov rehoľných rádov, ktorí majú generácie duchovných detí, ktoré pokračujú v ich duchovnom odkaze po celom svete.

Pápež František pozval tento týždeň všetkých katolíkov, aby sa „zoznámili s týmito novými svätými a prosili o ich príhovor“ v očakávaní kanonizácie na námestí svätého Petra 20. októbra. „Sú jasným svedectvom pôsobenia Ducha Svätého v živote cirkvi,“ povedal pápež František.

Matka Elena Guerra (1835 – 1914)

Známa je ako „apoštol Ducha Svätého,“ blahoslavená Elena Guerra pomohla presvedčiť pápeža Leva XIII., aby vyzval všetkých katolíkov, aby sa modlili novému k

Duchu Svätému pred Turícami v roku 1895.

Guerra je zakladateľkou Oblátok Ducha Svätého, kongregácie rehoľných sestier uznanej Cirkvou v roku 1882, ktorá pokračuje v činnosti aj dnes v Afrike, Ázii, Európe a Severnej Amerike.

Bola priateľkou pápeža Lea XIII. a učiteľkou svätej Gemmy Galgani. Pamätajú si ju pre jej duchovné spisy a vášnivú oddanosť Duchu Svätému.

„Turíce nie sú skončené,“ napísala Guerra. „V skutočnosti sa neustále dejú v každom čase a na každom mieste, pretože Duch Svätý sa rozhodol darovať seba všetkým ľuďom a všetci, ktorí ho chcú, ho môžu vždy prijať, takže nemusíme závidieť apoštolom a prvým veriacim; musíme sa len pripraviť tak, ako oni, aby sme ho dobre prijali, a on k nám príde, ako prišiel k nim.“

Po väčšinu svojich dvadsiatych rokov bola Guerra pripútaná na lôžko kvôli vážnej chorobe, čo sa ukázalo ako pretransformačné obdobie, keď sa venovala meditácii nad Písmom a spismi cirkevných otcov. Po uzdravení počas púte do Ríma so svojím otcom pocítila povolanie zasvätiť sa Bohu a následne založila rehoľnú komunitu zameranú na vzdelávanie.

Počas svojej korešpondencie s pápežom Leom XIII. Guerra zložená modlitby k Duchu Svätému, vrátane korunky Ducha Svätého, prosila Pána, aby „vyslal svojho Ducha a obnovil svet.“

Giuseppe Allamano (1851 – 1926)

Blahoslavený Giuseppe Allamano bol celý svoj život diecéznym kňazom v Taliansku, no zanechal globálny odkaz založením dvoch misionárskych rehoľných rádov — misionárov Consolata a misionárskych sestier Consolata — ktoré šíрили evanjelium v Keni, Etiópii, Brazílii, Tchajwane, Mongolsku a vo viac než dvadsiatich ďalších krajinách. Allamano povedal kňazom vo svojej reholi, ktorú založil v severnom Taliansku v roku 1901, že musia byť „najprv svätí, potom misionári.“ „Ako misionári musíte byť nielen svätí, ale mimoriadne svätí. Všetky ostatné dary nestačia na to, aby ste sa stali misionárom! Potrebná je svätosť, veľká svätosť,“ povedal. Allamano bol príkladom, „ktorý kombinoval záväzok k svätosti s pozornosťou na duchovné a sociálne potreby svojej doby,“ povedal pápež Ján Pavol II. počas jeho blahorečenia. „Mal hlboké presvedčenie, že ‚kňaz je predovšetkým mužom charity,‘ určeným na to, aby konal najväčšie možné dobro, aby posvätil iných ‚príkladom a slovom‘, svätosťou a poznaním.“ Hlboko bol ovplyvnený spiritualitou salesiánov a svätého Jána Bosca, ktorý bol jeho duchovným riaditeľom, a taktiež svedectvom jeho svätého strýka, svätého Jozefa Cafassa. Allamano bude kanonizovaný po tom, čo Vatikán uznal jedinečný medicínsky zázrak pripisovaný jeho príhovoru — uzdravenie muža, ktorý bol napadnutý jaguárom v amazonskom pralese. Sorino Yanomami, domorodý muž žijúci v amazonskom pralese, bol v roku 1996 napadnutý jaguárom, pričom si zlomil lebku. Vzhľadom na svoju odľahlú lokalitu trvalo osem hodín, kým ho mohli previezť

do nemocnice. Počas jeho liečby na jednotke intenzívnej starostlivosti čakalo so ženou muža šesť misionárskych sestier Consolata, ako aj jeden misionár a brat, ktorí sa modlili s relikviou blahoslaveného Allamana o jeho príhovor. Sestry sa tiež modlili novému k Allamanovi, žiadajúc o uzdravenie muža, a desať dní po jeho operácii sa prebudil bez akýchkoľvek neurologických poškodení a netrpel dlhodobými následkami útoku, podľa Vatikánskej kongregácie pre kauzy svätých. Dnes je pätnásť misionárov Consolata biskupmi, prevažne v Afrike a Južnej Amerike, vrátane kardinála Giorgia Marenga, apoštolského prefekta Ulaanbaataru v Mongolsku. Viac než 1 000 členov rád Consolata cestuje do Ríma na kanonizáciu svojho zakladateľa, povedal CNA generálny predstavený rádu otec James Lengarín.

Matka Marie-Léonie Paradis (1840 – 1912)

Kanadská sestra blahoslavená Marie-Léonie Paradis založila Malé sestry Svätej rodiny. Narodená ako Virginie Alodie v akádskej regióne Quebec, blahoslavená založila svoj inštitút, ktorého cieľom bolo spolupracovať a podporovať rehoľníkov Svätej kríža vo vzdelávacej činnosti, v roku 1880 v New Brunswicku. Pred založením svojej rehoľnej rady strávila Paradis tiež osem rokov v New Yorku, kde slúžila v orphanage sv. Vincenta de Paula v 60. rokoch 19. storočia, než sa presťahovala do Indiany v roku 1870, aby učila francúzštinu a ručné práce na Akadémii sv. Márie.

Na žiadosť montrealského biskupa založila Paradis Malé sestry v roku 1880. Dôležitou súčasťou spirituality a charizmy rádu je

podpora kňazov prostredníctvom intenzívnej a neustálej modlitby, ale aj starostlivosti o varenie a pranie v seminároch a farnostiach v „pokornom a radostnom službe“ v napodobení „Krista Služobníka“, ktorý umýval nohy svojich učeníkov. Dnes jej sestry pracujú v viac ako 200 inštitúciách vzdelávania a evanjelizácie v Kanade, Spojených štátoch, Taliansku, Brazílii, Haiti, Čile, Hondurase a Guatemale. Pápež Ján Pavol II. označil Paradis za „pokornú medzi pokornými“, keď ju blahorečil počas svojej návštevy Montrealu v roku 1984, čo bolo prvé blahorečenie, ktoré sa uskutočnilo na kanadskej pôde. „Nebála sa rôznych foriem manuálnej práce, čo je bremeno, ktoré padá na toľkých ľudí dnes, kým to bolo v Svätej rodine cenené, v samotnom živote Ježiša v Nazarete. Tam videla vôľu Božiu pre svoj život. S obetami, ktoré sú neodmysliteľné od tejto práce, ale ponúkané z lásky, poznala hlbokú radosť a pokoj,“ povedal Ján Pavol II. „Vedela, že sa odvoláva na základný postoj Krista, ktorý prišiel nie, aby bol obsluhovaný, ale aby slúžil.“ Bola úplne preniknutá veľkosťou Eucharistie: Toto je jedno z tajomstiev jej duchovných motivácií,“ dodal. Zárak pripisovaný príhovoru Paradis zahrňal uzdravenie novorodenej dievčatka, ktorá trpela „predĺženou perinatálnou asfyxiou s multiorgánovým zlyhaním a encefalopatiou“ počas jej pôrodu v roku 1986 v nemocnici v Saint-Jean-sur-Richelieu v Kanade, podľa Vatikánu.

Martýri Damašku, Sýria (m. 1860)

Cirkvi sa tiež pridávajú 11 nových mučeníckych svätých, ktorí boli zabití za to, že odmietli zaprieť svoju kresťanskú vieru a prejsť na

islam. „Martýri Damašku“ boli zavraždení „z nenávisti k viere“ vo františkánskom kostole sv. Pavla v Damašku, Sýria, 10. júla 1860. Urna s kosťami „Martýrov Damašku“ — osem františkánskych fratres z Rádu menších bratov a traja laici, bratia Francis, Abdel Mohti a Raphaël Massabki. Urna sa nachádza pod oltárom v kaplnke zasvätenej františkánskym mučeníkom v katolíckom kostole v kresťanskej štvrti Bab-Touma (sv. Pavol) v Starom Meste Damašku. Mučeníctvo sa odohralo v noci z 9. na 10. júla 1860. Osem mučeníkov sú františkánski bratia — šesť kňazov a dvaja profesijní rehoľníci — všetci misionári zo Španielska, s výnimkou Engelberta Kollanda, ktorý bol zo Salzburgu v Rakúsku.

Trojica ostatných sú laici, ktorí boli tiež zabití pri útoku na františkánsky kostol tej noci: Francis, Mooti a Raphael Massabki, ktorí boli všetci bratia z maronitskej katolíckej rodiny. Francis Massabki, najstarší z bratov, bol otcom ôsmich detí. Mooti bol otcom piatich, ktorý navštevoval kostol sv. Pavla denne na modlitbu a vyučovanie katechizmu. Najmladší brat Raphael bol slobodný a bol známy tým, že trávil dlhé obdobia modlitbou v kostole a pomáhal františkánom. Ich mučeníctvo sa odohralo počas prenasledovania kresťanov moslimami a šítskymi drúzmi v Libanone a Sýrii v roku 1860, čo malo za následok tisíce obetí. Neskoro v noci vstúpili extrémisti do františkánskeho kláštora, nachádzajúceho sa v kresťanskej štvrti Bab-Touma (sv. Pavol) v Starom Meste Damašku, a masakrovali bratov: otec Manuel Ruiz, otec Carmelo Bolta, otec Nicanor Ascanio, otec Nicolás M. Alberca y Torres, otec Pedro Soler, Kolland, brat Francisco Pinazo Peñalver a brat Juan S.

Fernández. ACI Mena, arabský spravodajský partner CNA, poskytla správu o mučeníctve troch bratov Massabki, ktorí boli taktiež v kostole tú noc: Útočníci povedali Francisovi Massabkimu, že jeho život a životy jeho bratov budú ušetrené na podmienku, že zaprie svoju kresťanskú vieru a prijme islam, na čo Francis odpovedal: „Sme kresťania a v Kristovej viere zomrieme. Ako kresťania sa nebojíme tých, ktorí zabíjajú telo, ako povedal Pán Ježiš.“ Potom sa pozrel na svojich dvoch bratov a povedal: „Budte odvážni a pevne stáť vo viere, lebo koruna víťazstva je pripravená v nebi pre tých, ktorí

vytrvajú až do konca.“ Okamžite vyhlásili svoju vieru v Krista týmito slovami: „Sme kresťania a chceme žiť a zomrieť ako kresťania.“

Po odmietnutí zaprieť svoju kresťanskú vieru a prejsť na islam boli 11 mučeníkov Damašku brutálne zabití, niektorí státi mečmi a sekerami, iní bodnutí alebo udretí na smrť. Každý rok 10. júla liturgický kalendár Kustdia Svätej zeme pripomína týchto mučeníkov. V sýrskej metropole často oslavu tohto dňa spoločne slávia latinská a maronitská komunita.

	Čičava	Komárany	Merník
Po 21.10.	<i>Prepodobný otec Filárion Veľký</i>		
		18.00 +Heléna (r.Jaľčáková) +panychýda	
Ut 22.10.	<i>Svätý apoštolom rovný Aberkios Divotvorca, hierapolský biskup; siedmi svätí mládenci z Efezu</i> Deň sv. Šarbela – moleben, pomazanie olejom a úcta relikvie		
	18.00 +Jozef (r.Kožiková)		
St 23.10.	<i>Svätý apoštol Jakub, podľa tela Pánov brat</i>		
		18.00 +Anna (r.Pavlová)	
Št 24.10.	<i>Svätý mučeník Aretas a spoločníci</i>		
	18.00 +Alžbeta (r.Gerová)		
Pi 25.10.	<i>Svätí mučeníci a notári Marcián a Martyrios</i>		<i>Zdržanlivosť od mäsa</i>
	18.00 +Peter (r.Bančanská)		
So 26.10.	<i>Svätý veľkomučeník Demeter Myromvonný</i>		<i>Odporúčaný sviatok</i>
	18.00 Liturgia s pomazaním myrom sv. Demetra – na uzdravenie		
Ne 27.10.	Dvadsať tretia nedela po Päťdesiatnici <i>Svätý mučeník Nestor</i> UŽ LEN 4 TÝŽDNE DO SVÄTÝCH MISÍ		<i>Zmena z letného na zimný čas 3:00 → 2:00</i>
	9.15 *ZBP Eľena Kochanová	11.00 *ZBP Seina Eľle Kaur	7.30 *za farnosť

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete.